

на разстояние много километри тѣ закриватъ небето на височина 30 метра, па и по-високо.

Много е разпространена въ Америка и споменатата вече Ванеса кардуи.

Прелетяването на тѣзи пеперуди може да се наблюдава презъ рана пролѣтъ, когато летятъ отъ югъ на северъ и понѣкога буквално наводняватъ Южна Калифорния. Тѣхниятъ брой възлиза на стотици милиони. Такова ято се движи като непрекъснатата ивица отъ нѣколко десетки километри широчина. Съвсемъ особно зрелище било наблюдавано въ 1924 година: ятото се разпрострѣло на широчина 65 клм., и прелетяването продължавало три дѣня съ бързина 9.5 клм. въ часъ. Броятъ на пеперудитѣ въ това ято билъ къмъ три милиарда. Покрай другото, тѣзи пеперуди сж полезни за селското стопанство — тѣхнитѣ гжсеници унищожаватъ магарешкия трънъ. Особено благоприятна въ това отношение била 1931 година. Чифликчиитѣ тогава помолили министерството на земедѣлието да намѣри изкуственъ начинъ за размножаване на Ванеса кардуи, защото презъ нѣкои години тази пеперуда се появява въ много малкъ брой.

Трѣбва да кажемъ, че наблюденията надъ прелетяванията на пеперудитѣ не сж водени досега достатъчно системно. Затова много нѣща по тия прелетявания оставатъ неизяснени. Неизвестно е, напимѣръ, по какви причини пеперудитѣ прелетяватъ. Интересно е, че между пеперудитѣ отъ единъ и сжщи видъ, принадлежащи къмъ числото на прелетнитѣ, се срѣщатъ и такива, които не участвуватъ въ прелетяванията. Случвало се е да се наблюдава, какъ пеперудитѣ, като срѣщатъ на пжтя си нѣкаква прѣчка (напимѣръ, стена на висока кжща), налитатъ на тази преграда и се удрятъ въ нея. Има и случаи, когато пеперудитѣ прелитатъ много далечъ, чакъ до арктичнитѣ страни, гдето и загиватъ.